

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9C/244/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112223444
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2013:6112223444.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v konaní práv. zast. Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4 proti odporcovi Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd **z a m i e t a .**

Súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporcu zaplatenia majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu, **z a m i e t a .**

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu v exekučných konaniach Okresného súdu Banská Bystrica.

Súd spojil postupom podľa § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania na spoločné konanie vecí vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/244/2012, 9C/289/2012, 9C/305/2012, 9C/306/2012, 9C/307/2012, 9C/308/2012, 9C/310/2012, 9C/313/2012.

Odporca žiadal návrh v plnom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami účastníkov, jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu a zistil tento skutkový stav:

Podľa tvrdenia navrhovateľa tento vykonáva podnikateľskú činnosť v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V zmysle ustanovenia § 38 a nasledujúcich zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučného poriadku) požiadal súdneho exekútora o vykonanie exekúcie pre svoje pohľadávky vzniknuté neplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úvere.

Vo veci 9C/289/2012 sa domáhal navrhovateľ náhrady škody z dôvodu, že exekučný súd nevydal na žiadosť navrhovateľa rozhodnutie o zmene exekútora v lehote 30 dní od doručenia tejto žiadosti, ktorá lehota bola stanovená v § 44 ods. 8 Exekučného poriadku.

V ostatných spojených veciach sa domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom okresného súdu v exekučnom konaní z dôvodu, že exekučný súd nevydal na žiadosť súdneho exekútora rozhodnutie o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v jeho prospech v lehote 15 dní od doručenia tejto žiadosti, ktorá lehota bola stanovená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Z dôvodov nesprávneho úradného postupu požadoval od odporcu náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy, ktorý nárok si uplatnil aj písomnou žiadosťou adresovanou odporcovi podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.

V prípadoch nedodržania 15-dňovej lehoty požadoval náhradu majetkovej škody predstavujúcej účelne vynaložené náklady spojené s činnosťou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v sume 125,-- Eur a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 55,-- Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V prípade porušenia povinnosti rozhodnúť o zmene súdneho exekútora v lehote 30 dní požadoval náhradu majetkovej škody za účelne vynaložené náklady spojené s činnosťou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky vo výške 175,-- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Navrhovateľ ďalej vzniesol námietku predpojatosti okresného súdu vzhľadom k tomu, že vecne aj miestne príslušným vo veci konať je súd, ktorý svojim konaním vyvolal skutočnosť zakladajúcu práva uplatňované touto žalobou.

Odporca žiadal návrh zamietnuť. Poukázal na zmatečnosť návrhu, v ktorom nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní. Ďalej uviedol, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu. Takúto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Zo znenia ustanovenia § 15 a § 16 zákona 514/2003 Z. z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Návrh na súd však navrhovateľ podal ešte pred uplynutím tejto lehoty, keď v prvej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku boli mu doručené dňa 23. 04. 2012. Navrhovateľ neposkytol súčinnosť pri prejednaní jeho návrhu na predbežné prerokovanie nároku, keď nereagoval na výzvu na doplnenie týchto žiadostí. Z týchto dôvodov nárok navrhovateľa odporca nepovažoval za predbežne prerokovaný.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01. 01. 2013, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti, právoplatného rozhodnutia v disciplinárnom konaní, v ktorom bolo rozhodnuté o tom, že sa sudca dopustil previnenia, ktoré má za následok prietahy v konaní. Navrhovateľ nepreukázal, že by podal v predmetných exekučných konaniach sťažnosti, alebo že by existovalo také právoplatné rozhodnutie v disciplinárnom konaní alebo rozhodnutie Ústavného súdu, ktoré by konštatovalo porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Z uvedených dôvodov mal navrhovateľ za to, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup tvrdený navrhovateľom v návrhu.

Zároveň vzniesol námietku premlčania v zmysle § 19 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z.

Ku samotnému nároku na náhradu škody uviedol, že predpokladá preukázanie nesprávneho úradného postupu, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nimi, ohľadom čoho navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno.

Čo sa týka požadovanej materiálnej škody, navrhovateľ nepreukázal jej existenciu a nároky, ktoré si uplatňuje, sú len hypotetické.

Kritériá pre výšku nemajetkovej ujmy sú uvedené v ustanovení § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Navrhovateľ bližšie nekonkretizoval, akým spôsobom došlo konaním súdu ku zániku jeho podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, ani ako táto situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy.

Konania, u ktorých malo dôjsť ku nesprávnemu úradnému postupu, sa týkali výkonu rozhodnutia rozhodcovských rozhodnutí o nárokoch zo spotrebiteľských úverov. Európska komisia v liste adresovanom predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii poukázala na sťažnosti

spotrebiteľov na praktiky navrhovateľa. V takom prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať podania navrhovateľa, najmä v prípade návrhov na vykonanie exekúcie. Konanie navrhovateľa potom predstavuje konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď aj v prípade porušenia práva navrhovateľa už samotné konštatovanie práv musí byť považované za dostačujúce. Z uvedených dôvodov žiadal návrh zamietnuť.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil. Svoju neprítomnosť ospravedlnil e-mailom zo dňa 10. 09. 2013 o 17.35 h, t. j. deň pred pojednávaním, so žiadosťou o zrušenie pojednávania z dôvodu požiadavky na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorú pripojil k návrhu. Ústavná sťažnosť bola datovaná dňa 10. 01. 2013. Predvolanie na pojednávanie prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 01. 08. 2013.

Súd v zmysle ustanovenia § 119 OSP nepovažoval žiadosť navrhovateľa na odročenie pojednávania za žiadosť podanú včas bez zbytočného odkladu a ani dôvod odročenia nepovažoval za dôležitý dôvod, ktorý by bránil zástupcovi navrhovateľa sa zúčastniť pojednávania. Z týchto dôvodov konal v súlade s ustanovením § 101 ods.2 OSP.

Odporca svoju účasť na pojednávaní ospravedlnil s tým, že súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Predmetom sporu boli nároky navrhovateľa v zmysle zákona 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinného od 01. 07. 2004.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zodpovedá štát za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Odporca je orgánom konajúcim v mene štátu v zmysle § 4 citovaného zákona ods. 1 písm. a).

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, za nesprávny úradný postup sa považuje, okrem iného, porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom.

V danom prípade odporca nenamietal, že takýto návrh na predbežné prerokovanie bol podaný odporcom, pričom nedošlo k uspokojeniu nároku navrhovateľa v zmysle jeho návrhu. Namietal predčasnosť podaného návrhu na súd, keď tento návrh bol doručený súdu pred uplynutím 6-mesačnej lehoty v zmysle § 16 ods. 1 citovaného zákona.

Vzhľadom k tomu, že v čase rozhodovania súdu márne uplynula táto lehota, súd nepovažoval tento argument za dôvod pre zamietnutie návrhu pre predčasnosť.

Ďalej sa súd zaoberal vznesenou námietkou premlčania zo strany odporcu vo vzťahu k uplatneným nárokom.

Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

V zmysle ods. 3 lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku, najdlhšie počas 6 mesiacov.

Predmetom konania boli nároky navrhovateľa uplatnené v konaní:

1. 9C/244/2012 - exekučné konanie 7Er/558/2010, v ktorom bola doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23. 09. 2010, pričom súd túto žiadosť zamietol rozhodnutím zo dňa 08. 10. 2010. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25. 10. 2010 a následne bolo odvolacie konanie zastavené.

2. 9C/305/2012 - exekučné konanie 2Er/811/2010, návrh na udelenie poverenia doručený 28. 04. 2010, pričom súd vyzval exekútora na odstránenie väd označenia povinného, ktorú vadu odstránil 12. 08. 2010, ktorého dňa bolo vydané poverenie.

3. 9C/307/2012 - exekučné konanie 3Er/11/2009, žiadosť o vydanie poverenia doručená 09. 01. 2009, vydané poverenie 12. 01. 2009.

4. 9C/310/2012 - exekučné konanie 5Er/401/2010, žiadosť o udelenie poverenia doručená 24. 06. 2010, 07. 07. 2010 zaslaná žiadosť právneho zástupcovi oprávneného na zaslanie podkladov pre vydanie

rozhodcovského rozsudku, toho istého dňa žiadosť Stálemu rozhodcovskému súdu o zaslanie ich spisu. Tento po urgencii doručil súdu 02. 08. 2010. 03. 09. 2010 výzva zástupcovi oprávneného na predloženie zmlúv. Predložené dňa 16. 09. 2010. Výzva povinnému na oznámenie, na aký účel bol úver poskytnutý. Oznámil 24. 11. 2010. Dňa 15. 12. 2010 vydané poverenie.

5. 9C/313/2012 - exekučné konanie 3Er/8/2009, návrh na vydanie poverenia doručený 08. 01. 2009, poverenie vydané 09. 01. 2009.

6. 9C/306/2012 - exekučné konanie 2Er/10/2009, návrh na vydanie poverenia doručený dňa 09. 01. 2009. Okresný súd vyzval na odstránenie nedostatkov návrhu 15. 01. 2009. Vada odstránená 26. 03. 2009. Poverenie vydané 30. 03. 2009.

7. 9C/308/2012 - exekučné konanie 2Er/1201/2010, návrh na vydanie poverenia doručený 24. 06. 2010, 30. 06. 2010 vyžiadany rozhodcovský spis, 28. 09. 2010 vyzvaný zástupca oprávneného na doloženie čitateľných podkladov. Urgencia 12. 11. 2010, doručené 26. 12. 2010, poverenie vydané 07. 01. 2011.

8. 9C/289/2012 - exekučné konanie 2Er/169/2004, návrh súdneho exekútora JUDr. Stanislavy Kolesárovej - súd vydal poverenie dňa 08. 03. 2004. Dňa 28. 12. 2010 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená, ktoré rozhodnutie v tejto časti nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 08. 2011. V spise je úradný záznam (str. 63), podľa ktorého boli doručené návrhy na zmenu súdneho exekútora zo dňa 27. 08. 2010 tunajšiemu súdu dňa 30. 08. 2010 so zaručeným elektronickým podpisom a až 15. 08. 2012 boli vytlačené a pozakladané do príslušných spisov, vrátane tohto spisu.

Návrhy vo veciach, ktoré boli spojené v tomto konaní, boli doručené tunajšiemu súdu dňa 27. 09. 2012. Trojročná premlčacia lehota by uplynula u nárokov, u ktorých by sa navrhovateľ dozvedel o škode pred 27. 09. 2009.

U návrhov, v ktorých si navrhovateľ odvodzuje nárok na náhradu škody z dôvodu, že nebolo rozhodnuté v 15-dňovej lehote od podania žiadosti na udelenie poverenia, mohla začať plynúť táto lehota po uplynutí 15 dní od doručenia tejto žiadosti na exekučný súd. Premlčacia doba teda márne uplynula u nároku pod bodom 6, keď 15-dňová lehota uplynula dňom 24. 01. 2009 a poverenie bolo vydané 30. 03. 2009. Z týchto dôvodov súd návrh navrhovateľa u nároku pod bodom 6 zamietol z dôvodu premlčania.

U ostatných nárokov pod bodom 1 - 5, 7 nedošlo ku márnemu uplynutiu premlčacej doby.

U nároku pod bodom 8 mohla začať plynúť premlčacia lehota po uplynutí 30 dní od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora, t. j. od 28. 09. 2010. U tohto nároku tiež nedošlo k márnemu uplynutiu premlčacej doby.

Ďalej sa súd zaoberal otázkou dôvodnosti uplatnených nárokov na strane navrhovateľa.

Predpokladom úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom je preukázanie základných predpokladov vzniku zodpovednosti za vzniknutú škodu a to:

1. porušenia právnej povinnosti spočívajúcej v nesprávnom úradnom postupe
2. vznik škody
3. príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody.

V danom prípade sa nepreukazuje zavinenie, keďže citovaná špeciálna právna úprava predpokladá objektívnu zodpovednosť za vzniknutú škodu.

Nesprávnym úradným postupom na strane odporcu v žalobe pod bodom 8 bolo nerozhodnutie v zákonom stanovenej lehote o návrhu na zmenu exekútora v zmysle § 44 Exekučného poriadku.

Súd mal za to, že v danom prípade nedošlo k tvrdenému porušeniu právnej povinnosti zo strany exekučného súdu a to z tohto dôvodu:

V exekučných konaniach začatých do 31. 08. 2005 nebola v Exekučnom poriadku súdu stanovená žiadna lehota pre rozhodnutie o zmene exekútora. Podľa ustanovenia § 44 ods. 6 Exekučného poriadku účinného k 31. 08. 2005, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi. 30-dňová lehota bola zapracovaná do Exekučného poriadku až novelou zákonom 341/2005 Z. z. účinnou od 01. 09. 2009. Zároveň v ustanovení § 238 ods. 1 Exekučného poriadku v prechodných a záverečných ustanoveniach bolo uvedené, že konania začaté pred 01. 09. 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. 08. 2005, ak ods. 2 neustanovuje inak. V ods. 2 nie je

uvedený § 44 Exekučného poriadku. Exekučné konanie 2Er/169/2004 (návrh navrhovateľa pod bodom 8) bolo začaté už v roku 2004. Z týchto dôvodov súd návrh v tejto časti zamietol.

Čo sa týka nárokov pod bodom 1, 3, 5 rovnako nedošlo ku tvrdenému porušeniu právnej povinnosti, keď na návrh exekútora súd vydal poverenie v rámci 15-dňovej lehoty.

Pod nesprávny úradný postup možno zahrnúť širokú oblasť postupov orgánov mimo vydávania rozhodnutí. Za nesprávny úradný postup možno považovať aj nečinnosť alebo nekonanie orgánu v určitej lehote. V každom konkrétnom prípade však treba skúmať, či je daná nečinnosť ako znak zodpovednostnej skutkovej podstaty so zreteľom na okolnosti prípadu, najmä či orgán mal a mohol konať.

V prípade exekúcie pod bodom 2 návrh na udelenie poverenia bol doručený súdu dňa 28. 04. 2010. Podľa znenia ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v tej dobe, ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Po odstránení väd návrhu súd ihneď vydal poverenie.

Ku prekročeniu zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty potom nedošlo vinou súdu, ale vinou exekútora, keď súd ihneď po odstránení vady vydal poverenie a konal bez prieťahov.

Od 01. 06. 2010 došlo ku novelizácii ustanovenia § 44 Exekučného poriadku. Zákonodarca v ustanovení § 44 ods. 2 uviedol, že lehota 15 dní neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). (Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie). Je pravdou, že v tej dobe platné znenie § 41 ods. 2 písm. d) odkazovalo na rozhodnutia rozhodcovských komisií, nie rozhodcovských súdov, ale súdna prax aj teória zahŕňala pod výklad tohto zákonného ustanovenia aj exekučný titul rozhodnutie rozhodcovského súdu, čo potvrdil ďalší legislatívny vývoj. Podľa prílohy k uzneseniu Ústavnoprávneho výboru NR SR č. 820 z 23. 02. 2010 bola potreba prijatia novely (144/2010 Z. z.) odôvodnená tak, že „prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora v prípadoch, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, bola výraznou prekážkou na to, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Prejavilo sa to vo veľkom počte nezákonných exekúcií, zbytočnom vzniku trov exekučného konania. V tomto smere je dôležitý rozsudok Súdneho dvora EÚ (Asturcom C-40/08), ktorý nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní.“

Z uvedeného potom vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo neaplikovať 15-dňovú lehotu pri poverení exekútora aj v prípadoch, keď exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, aj keď to nebolo výslovne v Exekučnom poriadku upravené.

Ústavný súd v náleze sp. zn. I. ÚS 243/07 vyjadril, že v prípade výkladu právneho predpisu platí, že jazykový výklad predstavuje prvotné priblíženie sa k aplikácii právnej normy. Je východiskom na objasnenie a ujasnenie si jej obsahu, zmyslu a účelu. Súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákonného ustanovenia, ale sa od neho sme a musí odchyliť, ak si to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústave konformnom právnom poriadku ako významovom celku. Vyššie uvedený zámer zákonodarcu nemožno nahrádzať neautentickým výkladom v odbornej literatúre.

Na základe vyššie uvedeného vzhľadom k postupu súdu v konaniach pod bodom 4 a 7 mal súd za to, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, keď plynule a bez prieťahov skúmal podmienky pre vydanie poverenia exekútora vzhľadom k tomu, že exekučným titulom bolo rozhodnutie rozhodcovského súdu a pre vydanie poverenia nebola v danom prípade zákonom stanovená 15-dňová lehota, keďže sa jednalo o prípad upravený v § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku.

Ani v jednom prípade potom súd nekonštatoval, že došlo k porušeniu povinností na strane súdu, ktoré tvrdil navrhovateľ vo svojom návrhu, a teda nebola splnená ani prvá hmotnoprávna podmienka pre úspešné uplatnenie nároku navrhovateľom.

Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol ako bezdôvodný.

Súd na okraj poznamenáva, že navrhovateľ nepreukázal ani ďalšie predpoklady úspešnosti návrhu, konkrétne vznik škody a príčinnú súvislosť medzi tvrdeným porušením povinností a vznikom škody. V plnom rozsahu odkazuje na argumenty uvádzané odporcom v jeho písomnom vyjadrení.

Súd ešte poznamenáva, že aj keď odporca poukazoval na znenie ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. účinné od 01. 01. 2013 (že navrhovateľ mal preukázať podanie sťažnosti na prieťahy, resp. prešetrovanie vybavenia sťažnosti, právoplatné rozhodnutie ESLP či Ústavného súdu SR), toto ustanovenie má hmotnoprávny charakter. Nemá však retroaktívne účinky, preto nemohlo byť aplikované na prejednávané prípady. Navrhovateľ podal návrh na predbežné prerokovanie nárokov na náhradu škody ešte v roku 2012, kedy sa takýto postup nevyžadoval.

Navrhovateľ v návrhu vzniesol námietku zaujatosti sudcov tunajšieho súdu, o ktorej rozhodoval krajský súd tak, že konajúcú sudkyňu z prejednávania predmetných vecí nevylúčil.

Pokiaľ potom navrhovateľ z tohto dôvodu žiadal prerušiť konanie do rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho sťažnosti voči rozhodnutie krajského súdu, súd návrhu navrhovateľa na prerušenie konania z dôvodu rozhodovania Ústavného súdu SR o tejto otázke nevyhovel, keďže sa nejedná o dôvody, pre ktoré súd v zmysle § 109 ods. 1 OSP je povinný obligatórne prerušiť konanie. Súd môže prerušiť konanie z dôvodov uvedených v § 109 ods. 2 písm. c) OSP, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Súd poukazuje na Nález Ústavného súdu SR I.ÚS/21/00 v súvislosti aj s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní 16Co/198/2013-465, podľa ktorých nie je dôvodom na prerušenie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) OSP tá skutočnosť, že prebieha konanie na Ústavnom súde o porušení základných práv postupom, ktorý sa týkal rozhodovania o námietke zaujatosti sudcu, nakoľko meritórne rozhodnutie v konaní nebude závisieť od rozhodnutia Ústavného súdu a prerušenie konania by sa mohlo kvalifikovať ako porušenie práva na konanie a rozhodnutie bez zbytočných prieťahov.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 142 ods.1 OSP. Úspešný odporca si uplatnil náhradu trov konania, ale trovy konania nevyčísľil. Zo spisu mu nevyplývajú žiadne trovy konania. Z týchto dôvodov súd rozhodol v zmysle § 151 ods. 2 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.